

Tết nhớ quê

Nơi tôi sinh ra trên mảnh đất với ‘ cò bay mỗi cánh’, bao nhiêu năm xa quê tôi chợt nhớ về đất mẹ vào những ngày tết đến, với chợ đêm, chợ hoa, nhạc xuân, hội chợ .

Thuở bé, tôi hớn hờ vào những ngày giáp tết, Mẹ tôi chuẩn bị đủ thứ cho cái tết sum họp. Anh chị tôi sống xa quê, nhưng Cha Mẹ tôi vẫn phải chuẩn bị mỗi thứ cho ngày tết như làm bánh tết, mứt dừa , mứt bì, mứt cà ., thịt kho hột vịt, gà xé phay, liễn đỏ liễn vàng, dưa hấu đỏ ... để cúng tết được vui vẻ và sung túc, cho mấy anh tôi có thể thấy không khí này qua hình ảnh mà chúng tôi phải gửi đi sau tết.

*Ngày Tết đến trên khắp muôn nơi
Ngàn hoa thơm khoa sắc xinh tươi
Đàn em thơ khoe áo mới
Chạy tung tăng vui pháo xuân .*

Chúng tôi phải chuẩn bị dọn dẹp sơn sửa nhà cửa cho gọn gàng sạch sẽ ngăn nắp , chuẩn bị cho bàn thờ thật đẹp , nào là đèn chóp tắt trên bàn thờ , chuẩn bị đưa trái cây lên trưng , rồi lại dán liễn .Sau đó là bộ chân đèn cây đánh bóng loáng , chúng tôi có nhiệm vụ trang trí cây mai gắn đèn chóp tắt trông vui mắt , treo lủng lẳng mấy sợi dây giấy xanh đỏ vàng ngày tết giữa nhà như đám cưới . Rồi mang đồ sang cho hàng xóm , bà con . Ngày hai mươi ba tết đưa ông táo Mẹ tôi lại nấu chè đậu xanh bột khoai và củ khoai lùn và trái cây , cùng thịt heo quay và vịt luộc, tôi chẳng hiểu phong tục này là gì, nhưng cũng mê nhất là món chè của Mẹ tôi. Mừng hai mươi sáu lại chuẩn bị ngồi quây quần buổi tối gói bánh tết , Mẹ dạy chị em tôi làm , nhưng tôi còn bé quá ‘*ăn chưa no lo chưa tới*’ nên chỉ ngồi để xem mẹ tôi gói những chiếc bánh tết đẹp mắt và ngon miệng. Sau ngày gói bánh tết, lại phải mang cho tiếp hàng xóm, bà con. Cái hương vị đó thật tình nghĩa mà không phải ở xứ người chúng ta có thể tìm thấy được. Nó mất đi do nhịp sống nơi đây, quá rộn ràng và tất bật, chạy theo *kim tiền*. Những ngày tết đến, chúng tôi chuẩn bị làm đẹp trước cả tuần, nào là đi gội đầu, cắt tóc, uốn tóc, xem lại quần áo Mẹ mua đẹp không vừa ý không ?.Rồi tết lại đến, ngày *rước ông bà* là ngày vui nhất, vì bắt đầu cho ngày tết được đi chơi mặc quần áo mới, được nhận lì xì, sau giờ đốt pháo *rước ông bà*, chúng tôi ăn no nê rồi chuẩn bị quần áo mới đi

chơi, đi đến mọi nhà để khoe quần áo đẹp, rồi chơi *bầu cua cá cọp*, hay đánh bài nhưng món này là món cấm của Cha tôi nên tôi không tham gia mà chỉ nhìn thôi. Chúng tôi được ăn no nê và mặc quần áo mới trong những ngày tết, đi đâu cũng là tết cũng tiếng pháo lách tách, ngày mừng một Mẹ tôi lại cúng đốt nhang trên bàn thờ, chúng tôi bị ăn chay rồi lại chuẩn bị chụp hình cho cả nhà, đứng lắc qua lắc lại cũng mấy chụp tấm , gửi cho anh chị tôi . Anh tôi nói ‘sao có một cảnh, một người mà chụp nhiều lần’, bởi vì khoe quần áo mới phải thế chứ. Ngày mừng hai đến, Mẹ lại đốt nhang trên bàn thờ và châm trà nóng, chúng tôi chuẩn bị đi thăm bà con dòng họ , để nhận lì xì, ăn mận trở lại, ôi vui quá kể vì được ăn bánh tết, thịt kho hột vịt, gà xé phay, Mừng ba lại đi thăm thầy cô, bạn bè hàn huyên tâm sự sau những ngày trước tết không được gặp nhau, kể huyên thuyên chuyện chuẩn bị tết thế nào..Cứ thế kéo dài cả tuần lễ ăn chơi. Cuộc sống lại nối tiếp nhau, chúng tôi lại già đi rồi nhớ lại nơi đây cái tết lạnh lẽo xứ người , dù có làm trăm thứ cũng chẳng tìm ra được cái ‘tết quê tôi ngày ấy’.

Ngày nay, ở xứ người tôi lại chờ những hình ảnh ấy từ quê nhà từ bạn bè , em và cháu tôi gửi sang, sau mà chậm đến thế. Nơi đây chỉ nhờ những cánh thiệp xuân gửi đến , thì tôi lại nghĩ đến tết quê nhà, nơi đây không khí quá bình thường làm cho mọi người lại tất bật với công việc hàng ngày và quên dần cái tết với hương vị quê tôi, để nghĩ và nhớ về tết chỉ nhờ vào những cánh thiệp xuân từ đồng hương mà thôi, cái không khí hay hương vị thực sự chẳng bao giờ có ở xứ tây .

Ngày tết , nhà Cha Mẹ tôi lúc nào trên bàn khách cũng đĩa bánh mứt , hết người học trò của Cha tôi đến thăm và thắp nhang, đến gia đình con cháu Cha Mẹ đến viếng , bạn bè chúng tôi v.v, nào bao lì xì, bánh mứt cứ cho vào liên tục. Mẹ tôi chuẩn bị đủ loại mứt, nào là mứt dừa, mứt bí, hạt dưa, bánh bông lan, bánh kẹo, dưa hấu, nếu là khách thân Mẹ tôi bảo tôi xuống bếp mang thêm tôm khô củ kiệu cùng bánh tết, thịt kho hột vịt... Thường thì mấy đứa cháu của Cha Mẹ tôi hay chúc Cha Mẹ tôi ‘sống lâu trăm tuổi, sức khỏe dồi dào v.v’, còn bạn bè chúng tôi thì chúc cho nhau những việc tốt cho năm sau ‘làm ăn phát tài , tiền vô như nước.

Ngày Tết đến ta chúc cho nhau

Một năm thêm sung túc an vui

Người nông dân thêm lúc thóc

Người thương gia mau phát tài

Sẽ có một ngày về lại quê hương, tôi lại được thưởng thức những ngày tết nguyên đán với pháo hoa, nhành mai, nhành đào, bánh tết, bánh chưng xanh, mứt tết., được những buổi ăn chay đầu năm ngon miệng. Cá lóc nướng Thái Lan, sushi, gà luộc Singapore, càry Malaysia, kim chi Hàn Quốc, moule Bỉ , spaghetti Ý, paëlla Tây Ban Nha, couscous Maroc., tôi đã từng ăn nhưng vẫn không bằng món bánh tết nếp dẻo mà Mẹ tôi phải thức canh thâu đêm cho nó chín mềm, những món ăn mà Mẹ tôi làm chuẩn

bị cho mấy ngày tết, thịt kho hột vịt, bánh tét củ kiệu, gà xé phay, lẩu thập cẩm, mứt bí, mứt cà ...anh em chúng tôi tụ họp những ngày tết, quây quần bên bàn ăn, nghe Cha tôi nói chuyện đời. Nhưng người đã ra đi để lại trong chúng tôi những nỗi buồn vào ngày mừng một tết hàng năm.

Nguyễn Thị Tuyết HD 83-86

Xuân Tân Mão-Belgium

‘ .